

Nagyatádi H. Tamás

Mindig a szerelem

Tönkrement föld porzik fel körülötted.
 Megereszkedett bőröd a munka örömére,
 hogy még itt lehetsz, izzadni kezd.
 Régen feszültek így öregedő izmaid.
 Egyenzöld pusztán bolyongsz. Este aztán,
 mintha tükörbe, homályosan látod, itt van.
 Az újabb csábító. Az elmúlás. A s emmi.
 A szerelem hasonlatossá teszi
 egymáshoz a szeretőket, ezért vagy
 egyre halványabb, egyre vékonyabb.
 Még mindig a szerelem tart fogva,
 még mindig nehezen viseled
 a meztelenséget és a csendet.
 Fojtónak és tolakodónak érzed az
 ölelést. Kérges tenyered nyújtod
 alkalmi, hitvány kérők felé.
 A kiütközö verejtékbe fekete föld
 mérgezett pora telepszik, és merül
 a végtelen tengermélybe. A pórusokig;
 homlokodon, karodon, válladon.
 A vegyszerek nem oldják bőröd
 föld illatát. Suta mozdulataidban
 árulod el magad. Mindig a szerelem,
 az ellentmondás lehetősége-

Gácsi Mihály: Bartók-triptichon, farost, olaj, 42,5x87,5 cm

Egyetlen haikum

Egyetlen haikum első sora:

A felejtés fizikai állandóját óránként a változó gyorsulással táguló üresség térfogat-növekményével szorozva egy gyakorlati, statisztikai módszerekkel elfogadhatóan modellezhető monoton növény függvényt kapunk, amely jó közelítéssel mutatja, hogy zárt térben és keserű anyagban a dicsőség fényerő-megmaradása miképp lesz minden műszerrel érzékelhetetlen-

Egyetlen haikum második sora:

szőlőn legyek, darazsak,

Egyetlen haikum harmadik sora:

[áldott legyen a magasságos] és dicsőséges angyalai, akiket elküldött, látnánk be, talán, nem azért kell nyomait keresni, hogy tudjuk, miért volna érdemes jónak lenni, hanem azért kell jónak lenni, hogy esélyünk legyen bármelyik játszótéren szavát meghallani, ha bizonytalan kopogtatásaink közül egyre, egyszer az életben mégis valamiképp, de szokása szerint, válaszol.

Szauer Ágoston

Objektivitás

Egy mozzanathoz itt van száz ok,
látásmódok és vallomások,
a helyzetről minden kiderül.

Együtt lehet közepe, széle:
a kép egységgé zárul végre,
mint buborékon, most megfeszül –

mielőtt mégis széjjelhasad,
kell még egy irány, egy olvasat,
mely régóta ott rejlik belül.

Koordinátarendszer

Az a megbillent képkeret –
mintha néhány sík lejtene.
És visszatolni nem lehet.
A küszöb is. Nem megy vele.

Itt minden irányt uralnak
a nyugtalan derékszögek.
Nincsen támpontja a falnak.
Euklidész naiv öreg.